

CHUYỆN TÌNH LÝ SON

Ở miền Trung khô cằn có vùng đất tên gọi: Lý Sơn, nơi đây có 2 đặc sản: củ gừng, tỏi nhiều vô kể và tình yêu luôn chung thủy mặn nồng, được nói đến qua câu ca dao “ Ai ơi chua ngọt đã từng, Gừng cay muối mặn xin đừng bỏ nhau”.

Cuối năm 1972, chúng tôi, 5 đứa tên rất suông: Sơn, Hào, Đức, Độ, Hưng, thuộc khóa 40 HTQS ra trường được phân bổ về căn cứ Đà Nẵng. Buổi chiều đầu tiên bước xuống sân bay Đà Nẵng, chúng tôi thật sự choáng ngợp trước sân bay quá rộng lớn, 2 đường băng trái phải dài 10 000 bộ ngút mắt, so với Sân Nha Trang đã bay nhỏ nhắn hơn nhiều. Phi trường nhộn nhịp ồn ào thế, nhưng đến Phi Đoàn 120 thì trái lại, yên tĩnh nấp bên phi đạo. Hỏi ra mới biết, tất cả anh em trong đơn vị đã ra Phú Bài (Biệt đoàn Tiền Phương), Phi đoàn chỉ người trực điện thoại. Cũng may có quán ăn Robin kế bên, mở nhạc Khánh Ly thật hay. Chủ quán: Dì Bảy người Sài Gòn thường gọi tụi này là “cung” từ miền Nam thân yêu. Con của Dì Bảy tên Lý, lúc đó mới 14 tuổi, nhưng đã phổng phao, má hồng hồng, nụ cười thật tươi. Chúng tôi tấp vào đó, chờ cho trời bớt mưa, đơn vị về lại Đà Nẵng để “check out hành quân”. Với lứa tuổi mới hơn đôi mươi, vô tư cười nói chưa biết yêu là gì, nhưng em Lý “có gì” với Sơn. Chuyện tưởng như xưa, “Nhục trâm thủy thượng anh ơi” chỉ đĩa cơm, tô phở của Sơn được thịt nhiều hơn những phần ăn khác. Không biết Sơn được đặc biệt săn sóc của Lý bao nhiêu lâu, thì bị phát hiện. Có người đổi đĩa cơm của Sơn, mới phát hiện trong đó có 2 miếng sườn nướng, trong khi các đĩa khác chỉ có một. Cô Lý mắc cỡ trốn biệt trong nhà vài ngày. Rồi công việc bay bỗng liên tục, hết biệt phái chỗ này sang chỗ khác, ai nấy bận bịu nên cũng dần quên đi.

Đến tháng 4/1975, đơn vị tan hàng, mỗi người mỗi ngả, đời sống khó khăn nên không biết tin tức gì nhau. Mãi đến tháng 8/ 2014, Ba chín năm sau. Tôi mới gặp được Sơn, định cư ở Pháp từ lâu, về VN thăm gia đình. Anh có ghé ra Nha Trang gặp tôi. Hai đứa mừng mừng tủi tủi ôn lại chuyện xưa, trong đó có phần kết của chuyện tình Lý Sơn.

Sau năm 1975, Sơn bôn ba làm đủ thứ nghề để sinh sống, trong đó có làm nông, làm thợ sắt, đặc biệt anh có theo đoàn sơn đồng mãi võ bán cao đơn hoàn tán. Lúc trẻ Sơn có học võ Tae kon do lên đến đai đen. Vốn thân hình lực lưỡng nên chuyên biểu diễn khí công, chặt gạch, chặt dừa bằng tay, đập chai vào trán. Có hôm bị tổ trát ê cả đầu. Nhưng đời sống không khá gì hơn. Lúc mưa gió không đi biểu diễn được, nằm co ăn ít chịu đói. Bữa no, Sơn chịu đói hết nổi mới mang chiếc đồng hồ đeo tay ra chợ trời để bán. Sau năm 1975, món hàng đồng hồ, radio, xe đạp rất có giá, nhất là đồng hồ “2 cửa sổ” như Sơn. Đang lang thang tay cầm đồng hồ tìm mối bán, thì cô bé, nón sụp che hết khuôn mặt đến mua đồng hồ, nghe tiếng nói quen quen. Hóa ra người quen. Không ngờ lúc 2 người chia tay nhau ở Đà Nẵng, giờ gặp lại nhau ở Sài Gòn cách xa 600 cây số. Cái nắng của mùa hè không làm thêm oi bức khi 2 người ôm nhau. Câu đầu tiên của Lý nói một cách gấp gáp, như sợ cảnh trùng phùng này sẽ tan mất đi, không có dịp nói với anh Sơn nữa, “Bây giờ anh có chịu lấy em không?, em đã nhận lễ hỏi của người ta, 1 tháng nữa em lên xe hoa rồi”. “Em khổ lắm anh Sơn ơi!”. Thế rồi Lý trả đồ hỏi cưới, dắt Sơn về nhà ra mắt Dì Bảy. Đám cưới được tổ chức đơn giản, Sơn phải đi mượn đôi giày mang, khổ nỗi giày không

vừa chân, khập khiễng sánh bước bên cô dâu trong nhà thờ.

Còn Lý buồn buồn kể tiếp: Trong lễ kết hôn phải có đôi nhẫn cưới, nhưng mà nghèo quá, không thể mua nổi nhẫn dù chỉ 5 phân vàng tây. Thế là phải nhờ bà Di đến tiệm vàng mượn 2 chiếc nhẫn 5 phân vàng tây, qua cưới sẽ trả lại. Nhưng rồi sau đó, sợ trả nhẫn sẽ xui, nên ráng chạy tiền mua lại chiếc nhẫn trên. Ngày sinh con đầu lòng thật là khó khăn cho gia đình. Sơn phải làm thợ sắt, công việc nặng nhọc, nên cần phải ăn nhiều mới có sức làm. Tuy nhiên gạo không đủ ăn, tới bữa cơm chờ chồng ăn xong, phần còn lại 2 mẹ con mới dám ăn. Tới năm 1993, Anh Sơn được gia đình bảo lãnh đi Pháp, 2 mẹ con Lý phải ở lại VN 5 năm sau mới được đi.

Chuyện tình Lý Sơn là vậy, “ai ơi chua ngọt đã từng, gừng cay muối mặn xin đừng quên nhau”. Bây giờ hai người Lý Sơn đầu đã bạc, nhưng tình cảm Lý Sơn có bạc đâu!

Chúc hai bạn Lý Sơn, những ngày tháng sau này luôn hạnh phúc.

Tháng 9/2014

Độ